

Sygn. akt II KK 574/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2022 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie M. K. skazanego z art. 177 § 2 k.k. i innych,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 2 sierpnia 2022
r., sygn. akt VI Ka 154/21, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w
Legionowie z dnia 7 grudnia 2020 r., sygn. akt II K 791/19,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa mające istotny wpływ na treść orzeczenia i wniósł o wstrzymanie wykonania orzeczenia. W przekonaniu autora skargi, doniosłość podniesionego zarzutu i duże prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji przemawiają za uruchomieniem instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. Jak podniesiono – „chodzi bowiem o zapobieżenie sytuacji, w której istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji”.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama

czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

W niniejszej sprawie nie wykazano, że skazany M. K. rzeczywiście mógłby ponieść takie poważne, nieodwracalne następstwa. Samo osadzenie w zakładzie karnym celem wykonania prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie może być uznane za powodujące automatycznie tego rodzaju następstwa. Trzeba podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Nawet możliwość uwzględnienia podniesionego w kasacji zarzutu nie musi automatycznie prowadzić do wstrzymania wykonania orzeczenia, skoro w sprawie nie zachodzą okoliczności uzasadniające takie rozstrzygnięcie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.